

at nogen fornuftig Mand kan vilde Andet, altsaa i den Forstand siger jeg, jeg veed det, — at de Herrer ikke vilde stille Kjøbenhavn's Universitet i en anden Stilling med Hensyn til Afgang til Embeder end Kiøls Universitet, og at de maae aabne dem, der have faaet en danff Dannelsse, den samme Afgang til Ansættelse i Slesvig, baade som Jurister, Theologer og Læger, som dem, der ere blevne dannede ved Universitetet i Kiel. Jeg troer ikke, at der kan være nogen Tvivl om, at det er de Herrer's Mening, men hvorfor have de da ikke ladet et Ord herom indflyde i Kundgjørelsen, hvorfor have de da iagttaget den dybeste Taushed herom? Hvorfor have de derved givet Anledning for Slesvig-Holsteinerne til at sige — thi man maa jo vel huffe paa, hvorledes Slesvig-Holsteinerne forstaae at bruge hvert Ord, man giver dem: „Naar Kiøls Universitet er Landets Universitet, saa er derved erklæret, at den tydske Dannelsse er Landets Dannelsse, og at den danffke Dannelsse derved er udelukket,“ hvorfor har man ikke med et eneste Ord søgt at sjerne, paa den ene Side Anledningen til saadanne Mistydninger og paa den anden Side, saa megen Frygt og Tvivl? Der er sagt, at Ridderfabet's Nexus skal bevares. Det er muligt, at det er rigtigt; jeg skal ikke bedømme noget Punkt i Bekjendtgjørelsen i og for sig; det overlader jeg til den egentlige Discussion, som jeg venter om kortere eller længere Tid at vilde indtræde. Jeg skal altsaa tage det som noget Givet, at det er rigtigt, at denne Nexus bevares, men man kan dog umuligt vilde, at Kongen skal stadfæste Ridderfabet's Nexus, medmindre der fra Ridderfabet's Side foreligger en Aerkjendelse af, at den ikke er politisk. Man seer, at hvergang Ridderfabet's Nexus er blevet stadfæstet, har det samme Ridderfæb om denne Nexus paaستاet, at den var politisk; Regjeringen har sagt Nei, men Ridderfabet har sagt Ja; Ridderfabet har brugt eller snarere misbrugt sin nexus socialis i en Række af Aar og altsaa siger jeg, at det ikke fornuftigvis kan være rigtigt, at Regjeringen gaaer hen og stadfæster denne nexus socialis, der er blevet misbrugt, ja misbrugt til Oprør (Hør!), med mindre der, for omfider at bringe dem til Taushed,

der idelig omdanne Regjeringens Anstuelser, foreligger en Aerkjendelse fra Ridderfabet om, at denne Nexus ikke er nogen politisk, men en reen social, der angaaer visse bestemte Gjenstande. Jeg er sikker paa, at der ikke kan være Tale om, at Hs. Maj. vil stadfæste Ridderfabet's Nexus uden at der foreligger en saadan bestemt Aerkjendelse fra Ridderfabet's Side; men, naar det er Tilfældet, hvorfor da ikke sige et Ord derom i den kongelige Kundgjørelse, hvorfor da ikke sige, at Ridderfabet's nexus kun vil blive stadfæstet, naar der foreligger en saadan Aerkjendelse af, at det kun er en reen nexus socialis, der angaaer deres Trøfeners Forsørgelse og andre saadanne Gjenstande (Hør!). Der er i Bekjendtgjørelsen fremhævet visse Indretninger, som skulle vedblive at være fælles for Slesvig og Holsteen. Naar imidlertid Premierministeren er optraadt her, og med al den Kraft og Hoitidelighed, som han kan lægge i sit Foredrag, har erklæret, at Slesvig-Holsteinismen skulde være forbi, saa spørger jeg, vilde da ikke et saadant Fællesskab mellem Slesvig og Holsteen være en Slesvigholsteinisme (Jo!)? Det maa være mig tilladt med nogle Ord at dvæle ved Slesvigs Stilling. Jeg skal tage Spørgsmaalet saaledes, som jeg antager, at de, der kjende noget til Forholdene, vilde vide, det virkelig diplomatisk foreligger. Altsaa, Danmark træder op med den Paaastand, at Slesvig skal være constitutionelt forbunden med os, og fra den modsatte Side optræder man med den Paaastand, at det skal være constitutionelt forbundet med Holsteen. Dette er det egentlige Tvistsens Æble. — Der er nu, om jeg saa maa sige, en dobbelt Løsning af de diplomatiske Anstuelser. Paa den ene Side er det den, at Slesvig kan gjerne træde i saa nær Forbindelse med Danmark, som det vil, naar kun ogsaa Holsteen træder i ligesaa nær Forbindelse med Danmark, som med Slesvig — det er Heelstaten. — Slesvig kan gjerne træde i saa nær Forbindelse med Holsteen, som det vil, naar det kun ogsaa træder i ligesaa nær Forbindelse med Danmark — det er ogsaa Heelstaten. — Iøvrigt skal Slesvig med Hensyn til endeel Anliggender være selvstændig. Paa den anden Side søge vi fra vor Side at trække